

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

7 август 2018 година *

„Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 3, параграф 1 — Публично разгласяване — Понятие — Публикуване в уебсайт без разрешението на притежателя на авторското право на фотография, която преди това е била публикувана на друг уебсайт без ограничителна мярка и с разрешението на посочения притежател — Нова публика“

По дело C-161/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Върховен федерален съд, Германия) с акт от 23 февруари 2017 г., постъпил в Съда на 31 март 2017 г., в рамките на производство по дело

Land Nordrhein-Westfalen

срещу

Dirk Renckhoff,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: М. Pešič (докладчик), председател на състава, А. Rosas, С. Toader, А. Prechal и Е. Jarašiūnas, съдии,

генерален адвокат: М. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: R. Šereš, администратор,

като има предвид становищата, представени:

- за Land Nordrhein-Westfalen, от М. Rümenapp, Rechtsanwalt,
- за Renckhoff, от S. Rengshausen, Rechtsanwalt,
- за френското правителство, от D. Segoin, в качеството на представител,
- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от F. De Luca, avvocato dello Stato,
- за Европейската комисия, от J. Samnadda и Т. Scharf, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 7 февруари 2018 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 25 април 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230 и поправка в ОВ L 168, 25.6.2016 г., стр. 19).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Land Nordrhein-Westfalen (Провинция Северен Рейн-Вестфалия, Германия) и г-н Dirk Renckhoff, фотограф, по повод на използването без разрешение от ученичка в намиращо се в тази провинция училище на направена от г-н Renckhoff и свободно достъпна в интернет фотография, за да онагледя реферат, публикуван от това училище на друг уебсайт.

Правна уредба

- 3 Съображения 3, 4, 9, 10, 23 и 31 от Директива 2001/29 гласят:
  - „(3) Предложеното хармонизиране ще допринесе за прилагането на четирите свободи на вътрешния пазар и се отнася до спазването на основните принципи на правото, и особено на правото на собственост, включително интелектуалната собственост и свободата на изразяване и на обществения интерес.
  - (4) Хармонизирана правна рамка в областта на авторското право и сродните му права, като се повишава правната сигурност и едновременно с това се осигурява високо ниво на закрила на интелектуалната собственост, ще насърчи значителни инвестиции в творческите и иновационни дейности, включително в инфраструктурата на мрежи, и ще доведе на свой ред до растеж и засилена конкуренция на европейската промишленост както в областта на предоставянето на съдържание, така и в тази на информационните технологии и по-общо в голям брой промишлени и културни сектори. Това ще гарантира заетостта и насърчи създаването на нови работни места.
- [...]
- (9) Всяка хармонизация на авторското право и сродните му права трябва да се основава на висока степен на закрила, тъй като такива права са основни за интелектуалното творчество. Тяхната защита спомага, за да гарантира поддържането и развитието на творческия процес в интерес на авторите, артистите изпълнители, продуцентите, потребителите, културата, промишлеността и публиката като цяло. Интелектуалната собственост следователно е призната за неразделна част от собствеността.
- (10) Ако авторите или артистите изпълнители следва да продължат творческата си и артистична работа, те трябва да получат съответно възнаграждение за използването на техните произведения, както и продуцентите, за да бъдат в състояние да финансират това

произведение. Инвестициите, необходими за създаването на продукти като звукозаписи, филми или аудио-визуално произведение, и на услуги, например услугите „до поискване“, са значителни. Необходима е адекватна правна закрила на правата върху интелектуална собственост, за да се гарантира наличието на такова възнаграждение и за да се гарантира възможността за задоволителна възвръщаемост от тези инвестиции.

[...]

(23) Настоящата директива следва да хармонизира в по-голяма степен правото на автора на съобщаване на публиката. Настоящото право следва да се разбира в широк смисъл, като обхваща всяко съобщаване на публиката, която не присъства на мястото, откъдето произхожда разгласяването. Това право следва да обхваща всяко такова предаване или препредаване на произведение на публиката по жичен или безжичен път, включително аудио-визуално излъчване. Това право не обхваща други действия.

[...]

(31) Трябва да се поддържа справедлив баланс между правата и интересите на различните категории притежатели на права, както и на различните категории притежатели на права и ползватели на закриляни обекти. [...]

4 Член 3 от Директива 2001/29, озаглавен „Право на публично разгласяване на произведения и право на предоставяне на публично разположение на други закриляни обекти“, гласи в параграфи 1 и 3:

„1. Държавите членки предоставят на авторите изключително право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на техни произведения по жичен или безжичен път, включително предоставяне на публично разположение на техни произведения по такъв начин, че всеки може да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него.

[...]

3. Правата, посочени в параграфи 1 и 2, не се изчерпват чрез акт на публично разгласяване или предоставяне на публично разположение, както е определено в настоящия член“.

5 Член 5 от Директива 2001/29, озаглавен „Изключения и ограничения“, гласи в параграф 3, буква а):

„Държавите членки могат да предвидят изключения или ограничения по отношение на правата, предвидени в членове 2 и 3, в следните случаи:

а) използване с единствена цел за илюстриране при преподаване или научни изследвания, с уговорка да се посочи източникът, освен ако това не се окаже невъзможно, включително името на автора, доколкото е оправдано от преследваната нетърговска цел“.

Спорът в главното производство и преюдициалния въпрос

6 Ищецът, г-н Renckhoff, сезира Landgericht Hamburg (Областен съд Хамбург, Германия), е фотограф. Stadt Waltrop (град Валтроп, Германия), който първоначално е бил ответник в първоинстанционното производство, но вече не е страна по спора в главното производство, управлява Gesamtschule de Waltrop (средно общообразователно училище във Валтроп, наричано

по-нататък „училището“). Провинция Северен Рейн-Вестфалия (Германия), също ответник в първоинстанционното производство, осъществява контрол върху училището и е работодател на преподавателите в него.

- 7 Считано от 25 март 2009 г., на уебсайта на училището може да се консултира реферат, изготвен от негова ученичка в рамките на предлагано в това училище езиково занятие, в който с цел онагледяване е поместена направена от г-н Renckhoff фотография (наричана по-нататък „фотографията“), която тази ученичка е изтегляла от уебсайт, посветен на пътувания (наричан по-нататък „уебсайтът за пътувания“). Фотографията се е намирала на последния сайт без ограничителна мярка, възпрепятстваща изтеглянето ѝ от интернет. Под нея ученичката е направила позоваване на посочения сайт.
- 8 Г-н Renckhoff изтъква, че е дал право на използване само на операторите на уебсайта за пътувания и че поместването на фотографията на училищния уебсайт нарушава неговото авторско право. Той иска от компетентната първоинстанционна юрисдикция да забрани на Провинция Северен Рейн-Вестфалия, под страх от налагане на глоба, да възпроизвежда или да позволява възпроизвеждането и/или да предоставя на разположение или да позволи предоставянето на публично разположение на фотографията, а при условията на евентуалност, да позволява на учениците да възпроизвеждат фотографията с цел публикуването ѝ в интернет. Той иска също тази провинция да му плати сумата от 400 EUR като обезщетение.
- 9 След частично уважаване на иска на г-н Renckhoff Провинция Северен Рейн-Вестфалия е осъдена да премахне фотографията от училищния уебсайт и да плати сумата от 300 EUR, ведно с лихвите.
- 10 Двете страни обжалват това решение пред Oberlandesgericht Hamburg (Висш областен съд Хамбург, Германия), който приема по-конкретно че фотографията е защитена с авторското право и че публикуването ѝ на училищния уебсайт е нарушило правата на възпроизвеждане и на предоставяне на публично разположение, чийто притежател е г-н Renckhoff. Тази юрисдикция счита за ирелевантно обстоятелството, че фотографията вече е била достъпна без ограничение за всички лица в интернет преди процесните действия, тъй като възпроизвеждането на фотографията на сървъра и последващото ѝ предоставяне на публично разположение на училищния уебсайт са довели до „отделяне“ от първоначалната публикация на уебсайта за пътувания.
- 11 Сезирана с ревизионна жалба, запитващата юрисдикция счита, че изходът на този спор зависи от тълкуването на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29. По-специално тази юрисдикция се съмнява, че е изпълнено въведеното от съдебната практика изискване, съобщаването на засегнатата публика да е било направено пред „нова“ публика.
- 12 При тези условия Bundesgerichtshof (Върховен федерален съд, Германия) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Представлява ли прикачването на произведение от друг уебсайт, където то е свободно достъпно за всички ползватели на интернет с разрешението на носителя на авторското право, към собствен уебсайт, намиращ се на публично разположение, акт на „предоставяне на публично разположение“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, когато произведението първо е копирано на сървър, а след това е качено оттам на собствен уебсайт?“.

По преюдициалния въпрос

- 13 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество си иска да се установи дали понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща публикуването в уебсайт на фотография, която преди това е била публикувана на друг уебсайт, без ограничителна мярка и с разрешението на притежателя на авторското право.
- 14 Най-напред следва да се припомни, че фотография може да бъде закрияна от авторско право, при условие — което националната юрисдикция следва да провери във всеки конкретен случай — че такава фотография е авторско интелектуално творение, което отразява личността на автора и е проява на неговия свободен и творчески избор при реализирането на тази фотография (вж. в този смисъл решение от 1 декември 2011 г., Rainer, C-145/10, EU:C:2011:798, т. 94).
- 15 Що се отнася до въпроса дали поместването на уебсайт на фотография, която преди това е била публикувана на друг уебсайт, без ограничителна мярка и с разрешението на притежателя на авторското право, представлява „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, следва да се припомни, че тази разпоредба предвижда, че държавите членки предоставят на авторите изключителното право да разрешат или да забранят публичното разгласяване на техните произведения.
- 16 От това следва, че като се изключат изчерпателно изброените в член 5 от Директива 2001/29 изключения и ограничения, всяко използване на произведение от трето лице без такова предварително съгласие трябва да се разглежда като нарушение на авторските права върху произведението (решение от 16 ноември 2016, Soulier и Doke, C-301/15, EU:C:2016:878, т. 34 и цитираната съдебна практика).
- 17 Като се има предвид, че член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 не уточнява понятието „публично разгласяване“, неговото значение и обхватът му следва да се определят с оглед на целите, преследвани от тази директива, и с оглед на контекста, в който се вписва тълкуваната разпоредба (решение от 14 юни 2017 г., Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, т. 21 и цитираната съдебна практика).
- 18 В това отношение трябва да се припомни, че съгласно съображения 4, 9 и 10 от Директива 2001/29 нейната основна цел е да осигури високо равнище на закрила в полза на авторите, като им позволи да получават съответно възнаграждение за използването на техните произведения, по-специално в случаите на публично разгласяване. Следователно понятието „публично разгласяване“ трябва да се разбира в широк смисъл, както е изрично посочено в съображение 23 от тази директива (решение от 14 юни 2017 г., Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, т. 22 и цитираната съдебна практика).
- 19 Както Съдът многократно е постановявал, от член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 е видно, че понятието „публично разгласяване“ обединява два кумулативни елемента, а именно „акт на разгласяване“ на произведение и „публичност“ на разгласяването (решения от 16 март 2017 г., АКМ, C-138/16, EU:C:2017:218, т. 22 и от 14 юни 2017 г., Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, т. 24 и цитираната съдебна практика).
- 20 Що се отнася до първия от тези елементи, тоест наличието на „акт на разгласяване“, видно от член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, за да бъде налице такъв акт, е достатъчно в частност произведението да е предоставено на публично разположение по такъв начин, че всеки човек от съответната публика да може да има достъп до него, без значение дали тази възможност се използва или не (решения от 13 февруари 2014 г., Svensson и др., C-466/12, EU:C:2014:76, т. 19 и от 14 юни 2017 г., Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, т. 31 и цитираната съдебна практика).

- 21 В конкретния случай публикуването в уебсайт на фотография, която преди това е била публикувана на друг уебсайт, след като преди това е била копирана на частен сървър, трябва да се квалифицира като „предоставяне на разположение“ и вследствие на това като „акт на разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29. Всъщност подобно публикуване в интернет дава на посетителите на уебсайта, където е направена публикацията, възможността за достъп до тази фотография на този уебсайт.
- 22 Що се отнася до втория от горепосочените елементи, тоест защитеното произведение да бъде действително „публично“ разгласено, от практиката на Съда следва, че понятието „публично“ се отнася до неопределен брой потенциални адресати и освен това предполага наличие на доста голям брой лица (решения от 13 февруари 2014 г., Svensson и др., C-466/12, EU:C:2014:76, т. 21 и от 14 юни 2017 г., Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, т. 27 и цитираната съдебна практика).
- 23 В конкретния случай изглежда, че акт на разгласяване като споменатия в точка 21 от настоящото решение визира всички потенциални ползватели на уебсайта, на който е направено публикуването, тоест неопределен и доста голям брой адресати, и трябва при тези условия да се счита за „публично“ разгласяване по смисъла на цитираната съдебна практика.
- 24 При все това, както става ясно от постоянната съдебна практика, за да бъде възприета правната квалификация „публично разгласяване“, закриляното произведение трябва да бъде разгласено, като се използва специфичен технически способ, различен от използваните дотогава, или, ако не е използван такъв способ — пред „нова публика“, тоест публика, която не е била вече взета предвид от носителите на авторското право при даването на разрешение за първоначалното публично разгласяване на произведението им (решения от 13 февруари 2014 г., Svensson и др., C-466/12, EU:C:2014:76, т. 24, от 8 септември 2016 г., GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, т. 37 и от 14 юни 2017 г., Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, т. 28).
- 25 В конкретния случай е безспорно, че както първоначалното разгласяване на произведението на уебсайт, така и последващото му разгласяване на друг уебсайт са били извършени с един и същ технически способ.
- 26 При все това страните по главното производство и представилите писмени становища заинтересовани лица, посочени в член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз, не постигат съгласие по въпроса дали фотографията е била разгласена на „нова публика“.
- 27 Всъщност провинция Северен Рейн-Вестфалия и италианското правителство изтъкват, позовавайки се по-конкретно на решение от 13 февруари 2014 г., Svensson и др. (C-466/12, EU:C:2014:76), че не следва да се прави разграничаване между, от една страна, разгласяването на произведение чрез публикуването му на уебсайт, и от друга страна, разгласяване на подобно произведение чрез вмъкването в уебсайт на хипервръзка, която препраща към друг уебсайт, където това произведение е било първоначално разгласено без ограничителна мярка и с разрешението на притежателя на авторското право. Така при обстоятелства като разглежданите в делото по главното производство произведението не било разгласено на нова публика.
- 28 Обратно, г-н Renckhoff и френското правителство, в хода на съдебното заседание, както и Комисията в своето писмено становище, поддържат по същество, че посочената в предходната точка от настоящото решение съдебна практика не е приложима към обстоятелства като тези по главното производство. По-специално разгласяването на произведение не посредством хипервръзка, а с ново публикуване на същото на уебсайт, различен от този, на който това произведение вече е било разгласено с разрешението на притежателя на авторското право, трябвало да се квалифицира като „ново публично разгласяване“ с оглед по-конкретно на обстоятелството, че след това ново предоставяне на разположение посоченият притежател вече не е в състояние да упражнява своето правомощие за контрол върху първоначалното разгласяване на посоченото произведение.

- 29 В това отношение следва да се припомни, на първо място, че от постоянната практика на Съда следва, че като се изключат изчерпателно изброените в член 5 от Директива 2001/29 изключения и ограничения, за всяко възпроизвеждане или публично разгласяване на произведение от трето лице е необходимо предварителното съгласие на неговия автор и че по силата на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 авторите имат право с превантивен характер, позволяващо им да се противопоставят на публичното разгласяване, което евентуални потребители могат да имат намерение да осъществят, за да забранят това разгласяване (вж. в този смисъл решения от 31 май 2016 г., *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, т. 30, от 16 ноември 2016 г., *Soulier и Doke*, C-301/15, EU:C:2016:878, т. 33 и от 14 юни 2017 г., *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, т. 20 и цитираната съдебна практика).
- 30 Подобно право с превантивен характер обаче би било лишено от полезно действие в хипотезата, при която би трябвало да се приеме, че публикуването на уебсайт на произведение, което преди това е било публикувано на друг уебсайт, с разрешението на притежателя на авторското право, не представлява разгласяване на нова публика. Всъщност подобно публикуване на уебсайт, различен от този, на който е било направено първоначалното разгласяване, би могло да има за последица да направи невъзможно или най-малкото значително по-трудно упражняването от притежателя на негово право с превантивен характер да изисква да се сложи край на разгласяването му, при необходимост като снесе произведението от посочения уебсайт, на който то е било публикувано с негово разрешение, или като оттегли разрешението, дадено по-рано на трето лице.
- 31 Така от това би следвало, че дори в хипотезата, при която притежателят на авторското право реши да не разгласява повече своето произведение на уебсайта, на който същото е било първоначално разгласено с негово разрешение, това произведение би останало на разположение на уебсайта, на който е направено новото публикуване. Съдът обаче вече е подчертал, че авторът на произведение трябва да може да прекрати упражняването от трето лице на правата на използване в цифров формат, които той притежава върху това произведение, забранявайки му по този начин каквото и да било използване за в бъдеще в такъв формат, без да трябва предварително да изпълни други формалности (вж. по аналогия решение от 16 ноември 2016 г., *Soulier и Doke*, C-301/15, EU:C:2016:878, т. 51).
- 32 На второ място, член 3, параграф 3 от Директива 2001/29 предвижда специално че правото на публично разгласяване по член 3, параграф 1 от тази директива не се изчерпва с акт на публично разгласяване или предоставяне на публично разположение по смисъла на тази разпоредба.
- 33 Да се счита обаче, че публикуването на уебсайт на произведение, което преди това е било разгласено на друг уебсайт с разрешението на притежателя на авторското право, не представлява предоставяне на разположение на това произведение на нова публика, би било равнозначно на създаване на правило за изчерпване на правото на разгласяване.
- 34 Освен че би било в разрез с текста на член 3, параграф 3 от Директива 2001/29, това правило би лишило този притежател от припомнената в съображение 10 от тази директива възможност да изисква подходящо възнаграждение за използването на неговото произведение, при това, както Съдът е припомнил, въпреки че специфичният предмет на интелектуалната собственост има за цел по-конкретно да осигури на носителите на съответните права защита на възможността да използват по търговски начин разпространението или предоставянето на обектите, предмет на защита, чрез даването на лицензии срещу заплащане на възнаграждение за всяко използване на обектите, предмет на защита (вж. в този смисъл решение от 4 октомври 2011 г., *Football Association Premier League и др.*, C-403/08 и C-429/08, EU:C:2011:631, т. 107 и 108).

- 35 С оглед на тези елементи и на припомнената в точка 24 от настоящото решение съдебна практика, следва да се приеме, че публикуването на защитено с авторско право произведение на уебсайт, различен от този, на който е било направено първоначалното разгласяване с разрешението на притежателя на авторското право, трябва при обстоятелства като разглежданите в главното производство да се квалифицира като предоставяне на разположение на подобно произведение на нова публика. Всъщност при подобни обстоятелства публиката, която е била взета предвид от притежателя на авторското право, когато той е разрешил разгласяването на своето произведение на уебсайта, на който същото е било първоначално публикувано, се състои единствено от ползвателите на този сайт, а не от ползвателите на уебсайта, на който впоследствие произведението е било публикувано без разрешението на посочения притежател, или други интернет потребители.
- 36 Без значение за изложените в точки 29—35 от настоящото решение обективни съображения е фактът, че както в делото по главното производство, притежателят на авторското право не е ограничил възможностите за използване на фотографията от интернет потребителите. Всъщност Съдът вече е имал повод да припомни, че ползването и упражняването на правото по член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 не могат да бъдат подчинени на каквито и да било формалности (вж. в този смисъл решение от 16 ноември 2016 г., *Soulier и Doke*, C-301/15, EU:C:2016:878, т. 50).
- 37 Освен това Съдът безспорно е приел, по-конкретно в решение от 13 февруари 2014 г., *Svensson и др.* (C-466/12, EU:C:2014:76, т. 25 и 26), и в определение от 21 октомври 2014 г., *BestWater International* (C-348/13, непубликувано, EU:C:2014:2315, т. 16), що се отнася до предоставянето на разположение на защитени произведения чрез активна интернет връзка, препращаща към друг уебсайт, на който е било направено първоначалното разгласяване, че публиката, към която е насочено това първоначално разгласяване, са всички потенциални посетители на съответния сайт, тъй като по отношение на достъпа до публикуваните на него произведения не са наложени каквито и да било ограничителни мерки и следователно всички интернет потребители имат свободен достъп до тях. Така Съдът е приел, че предоставянето на разположение на съответните произведения чрез активна интернет връзка като разглежданата в делата, по които са постановени посоченото решение и определение, не води до разгласяването им на нова публика.
- 38 При все това тази съдебна практика не би могла да се приложи към обстоятелства като разглежданите в главното производство.
- 39 Всъщност, първо, тази съдебна практика е постановена в специфичния контекст на хипервръзките, които препращат в интернет към защитени произведения, които преди това са били разгласени с разрешението на притежателите на правото.
- 40 При все това, за разлика от хипервръзките, които съгласно практиката на Съда спомагат по-конкретно за доброто функциониране на интернет, като позволяват разпространението на информация в тази мрежа, в която са на разположение огромни количества информация (решение от 8 септември 2016 г., *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, т. 45), публикуването в уебсайт без разрешение на притежателя на авторското право на произведение, което преди това е било разгласено на друг уебсайт със съгласието на този притежател, не спомага в същата степен за постигането на подобна цел.
- 41 По този начин разрешаването на подобно публикуване, без притежателят на авторското право да може да се позове на правата по член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, би нарушило визирания в съображения 3 и 31 от тази директива справедлив баланс, който следва да се поддържа в цифровата среда, между, от една страна, интереса на притежателите на авторски и сродни права за защитата на тяхната интелектуална собственост, гарантирана с член 17, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, и от друга страна, защитата на

интересите и основните права на ползвателите на закриляни обекти, и по-специално на свободата им на изразяване на мнение и на информация, гарантирана с член 11 от Хартата на основните права, както и на обществения интерес.

- 42 В този контекст провинция Северен Рейн-Вестфалия сочи, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство следва при претеглянето на наличните интереси да се отчита правото на образование, прогласено в член 14 от Хартата на основните права. По-специално действията на въпросната ученичка спадали към упражняването на посоченото право, при положение че фотографията е била поместена с цел онагледяване на първата страница на реферата, който същата е подготвила в рамките на езиково занятие. В това отношение обаче е достатъчно да се констатира, че изложените в точка 35 от настоящото решение съображения относно понятието „нова публика“ са основани не на това дали картинката, която ученичката е поместила в училищния си реферат, има образователен характер, а на обстоятелството, че публикуването на това произведение на училищния уебсайт е направило същото достъпно за всички посетители на този сайт.
- 43 Впрочем следва да се припомни, че що се отнася до търсенето на равновесие между правото на образование и защитата на правото на интелектуална собственост, законодателят на Съюза е предвидил в член 5, параграф 3, буква а) от Директива 2001/29 възможност за държавите членки да предвидят изключения или ограничения по отношение на правата, предвидени в членове 2 и 3 от тази директива, стига да става въпрос за използване единствено с цел илюстриране в рамките на преподавателска или научно-изследователска дейност, доколкото това е оправдано от преследваната нетърговска цел.
- 44 Второ, както беше припомнено в точка 29 от настоящото решение, правата, гарантирани на авторите с член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, имат превантивен характер. Що се отнася обаче до акта на разгласяване, който представлява вмъкването в уебсайт на хипервръзка, препращаща към произведение, което преди това е било разгласено с разрешението на притежателя на авторското право, превантивният характер на правата на притежателя е защитен, при положение че за автора е възможно, в случай че не желае повече да разгласява своето произведение на въпросния уебсайт, да го оттегли от уебсайта, на който първоначално го е разгласил, и по този начин да направи невалидни всички хипервръзки, които препращат към него. За сметка на това при обстоятелства като тези по главното производство публикуването на произведение на друг уебсайт води до ново разгласяване, което е независимо от първоначално разрешеното разгласяване. Като последица от това публикуване в интернет би могло подобно произведение да продължи да е достъпно на този последен уебсайт, независимо от предварителното съгласие на автора и въпреки всякакво действие, с което притежателят на правата би решил да не разгласява повече своето произведение на уебсайта, на който то е било първоначално разгласено с неговото разрешение.
- 45 Накрая, трето, в решение от 13 февруари 2014 г., Svensson и др. (C-466/12, EU:C:2014:76, т. 27 и 28), Съдът, с цел да приеме, че разгласяването, разглеждано в делото, по което е постановено това решение, не е било направено на нова публика, е подчертал липсата на намеса на оператора на уебсайта, в който е била поставена активната интернет връзка, позволяваща достъпа до въпросните произведения на сайта, на който те са били първоначално разгласени с разрешението на притежателя на авторското право.
- 46 В конкретния случай от акта за преюдициално запитване следва, че ползвателката на разглежданото в главното производство произведение е възпроизвела същото на частен сървър, а след това го е публикувала на уебсайт, различен от този, на който е било направено първоначалното разгласяване. С тези си действия тя е изиграла решаваща роля в разгласяването на това произведение на публика, която не е била взета предвид от автора на същото към момента, в който той е разрешил първоначалното разгласяване.

- 47 С оглед на всички гореизложени съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща публикуването на уебсайт на фотография, която преди това е била публикувана на друг уебсайт без ограничителна мярка, забраняваща нейното изтегляне от интернет, и с разрешението на притежателя на авторското право.

По съдебните разноси

- 48 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща публикуването на уебсайт на фотография, която преди това е била публикувана на друг уебсайт без ограничителна мярка, забраняваща нейното изтегляне от интернет, и с разрешението на притежателя на авторското право.

Подписи